

**Najwyższa Izba Kontroli
Delegatura w Katowicach**

Katowice, dnia 7 lipca 2011 r.

**Pan
Jan Skowronek
Dyrektor
Instytutu Ekologii
Terenów Uprzemysłowionych
w Katowicach**

LKA-4101-03-08/2011/P/11/159

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o *Najwyższej Izbie Kontroli*¹, zwanej dalej „ustawą o NIK”, Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Katowicach przeprowadziła kontrolę Instytutu Ekologii Terenów Uprzemysłowionych w Katowicach (zwanego dalej „Instytutem” lub „IETU”) w zakresie gospodarowania majątkiem w latach 2009-2010, a w zakresie dostosowania statutu i regulaminu organizacyjnego do postanowień ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o *instytutach badawczych*² – do 31 marca 2011 r.

W związku z kontrolą, której wyniki przedstawione zostały w protokole kontroli, podpisanym w dniu 15 czerwca 2011 r., Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Dyrektorowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości, działalność Instytutu w zakresie spraw objętych kontrolą.

Powyższą ocenę uzasadniają następujące oceny cząstkowe i ustalenia kontroli:

1. NIK ocenia pozytywnie prowadzenie przez Instytut działalności innej niż podstawowa.

W okresie objętym kontrolą, poza działalnością podstawową³, Instytut prowadził działalność gospodarczą, polegającą na wynajmowaniu pomieszczeń w należących do niego

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701, ze zm.

² Dz. U. Nr 96, poz. 618.

³ Tj. działalnością, o której mowa w art. 2 ust. 1 i 2 obowiązującej do 30 września 2010 r. ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o *jednostkach badawczo-rozwojowych* (Dz. U. z 2008 r. Nr 159, poz. 993 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o jbr”, oraz w art. 2 ust. 1-3 obowiązującej od 1 października 2010 r. ustawy o *instytutach badawczych*.

budynkach. Działalność ta była dopuszczalna w świetle postanowień statutu IETU i prowadzona zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej*⁴. Przychody z tej działalności wyniosły 286,4 tys. zł w 2009 r. i 241,4 tys. zł w 2010 r., co stanowiło odpowiednio 3,3 % i 2,9 % ogółu przychodów Instytutu w tych latach⁵. Prowadzoną działalność gospodarczą wydzielono (wyodrębniono) pod względem finansowym i rachunkowym z działalności podstawowej, zgodnie z art. 2 ust. 5 ustawy *o jbr* i art. 2 ust. 4 ustawy *o instytutach badawczych*. W ocenie NIK podejmowana przez Instytut działalność gospodarcza nie ograniczała możliwości prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej.

Dochody IETU z prowadzonej działalności, w tym gospodarczej, podlegały opodatkowaniu na zasadach określonych w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. *o podatku dochodowym od osób prawnych*⁶ i w ustawie *o jbr*. Według złożonych przez Instytut zeznań o wysokości osiągniętego dochodu (deklaracje CIT-8) IETU poniósł straty podatkowe w wysokości 405,7 tys. zł w 2009 r. i 277,6 tys. zł w 2010 r. Dochody z prowadzonej działalności gospodarczej przeznaczano – wg wyjaśnień Głównej Księgowej Instytutu – na bieżące potrzeby związane z funkcjonowaniem IETU, co stanowiło, stosownie do art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy *o podatku dochodowym od osób prawnych*, podstawę zwolnienia ich z tego podatku. W związku z tym Instytut nie płacił podatku dochodowego od osób prawnych w okresie objętym kontrolą.

Instytut wywiązywał się w terminie z zobowiązań z tytułu podatku od nieruchomości zajętych na ww. działalność gospodarczą (wynajem pomieszczeń), zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. *o podatkach i opłatach lokalnych* (art. 2 i art. 3 ust. 1 w związku z art. 7 ust. 2 pkt 5)⁷. W deklaracjach tego podatku za lata 2009 i 2010 wykazywano powierzchnię budynków faktycznie wynajmowaną innym podmiotom. Z tytułu podatku od nieruchomości IETU zapłacił 28,3 tys. zł w 2009 r. i 25,0 tys. zł w 2010 r.

Statut i regulamin organizacyjny Instytutu dostosowano do postanowień ustawy *o instytutach badawczych* przed upływem 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie, zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. *Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki*⁸.

⁴ Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.

⁵ Łączne przychody Instytutu wyniosły 8 570,9 tys. zł w 2009 r. i 8 318,8 tys. zł w 2010 r.

⁶ Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, ze zm.

⁷ Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, ze zm.

⁸ Dz. U. Nr 96, poz. 620, ze zm.

2. W ocenie NIK, sytuacja ekonomiczno-finansowa Instytutu w latach 2009-2010 była niekorzystna.

W okresie objętym kontrolą Instytut poniósł stratę finansową, która w 2009 r. wyniosła 482,0 tys. zł, a w 2010 r. – 339,3 tys. zł (w 2008 r. IETU osiągnął zysk netto w wysokości 25,1 tys. zł). Stracie ze sprzedaży (1 209,7 tys. zł w 2009 r. i 1 075,5 tys. zł w 2010 r.) towarzyszył zysk z pozostałej działalności operacyjnej (odpowiednio: 769,5 tys. zł i 850,5 tys. zł) oraz strata z działalności finansowej (41,8 tys. zł i 111,6 tys. zł). Pogorszenie wyniku finansowego w 2009 r. spowodował znaczący wzrost kosztów IETU, któremu nie towarzyszył równie silny wzrost przychodów (koszty wzrosły z 7 325,6 tys. zł w 2008 r. do 9 052,9 tys. zł w 2009 r., a przychody z 7 362,1 tys. zł do 8 570,9 tys. zł). Z-ca Dyrektora IETU ds. Ekonomiczno-Finansowych wyjaśniła, że ujemne wyniki finansowe Instytutu w okresie objętym kontrolą spowodowało przede wszystkim wykonywanie projektów, w ramach których nie można było uzyskać refundacji tzw. kosztów pośrednich, związanych z ich realizacją.

Wskaźniki płynności finansowej IETU kształtowały się na poziomie wskazującym na istniejące ryzyko utraty zdolności do terminowego i pełnego regulowania zobowiązań krótkoterminowych. Wskaźnik bieżącej płynności (I stopnia) wynosił 1,5 w 2009 r. i 1,41 w 2010 r., a wskaźnik szybkiej płynności (II stopnia) odpowiednio: 1,14 i 1,21⁹.

Zobowiązania wymagalne Instytutu (wszystkie z tytułu dostaw i usług) wynosiły 35,4 tys. zł na koniec 2009 r. Uregulowano je do 18 lutego 2010 r. (z wyjątkiem 1,3 tys. zł, które spłacono w maju 2011 r.), nie ponosząc przy tym kosztów z tytułu nieterminowych płatności. Zobowiązania te powstały – wg wyjaśnień Głównej Księgowej IETU – ze względu na brak środków na ich uregulowanie. Na koniec 2010 r. Instytut nie posiadał zobowiązań przeterminowanych.

Przeterminowane należności (zaległości) Instytutu wynosiły 87,0 tys. zł na koniec 2009 r. i 135,6 tys. zł rok później, co stanowiło odpowiednio 9,8 % i 5,2 % wszystkich należności Instytutu na koniec tych lat. Do 30 maja 2011 r. nie odzyskano zaległości w kwocie 52,6 tys. zł. Na podstawie badania windykacji należności przeterminowanych na koniec 2010 r. powyżej 90 dni (o łącznej wartości 55,4 tys. zł, w tym większość z tytułu czynszu najmu i opłat z nim związanych), ustalono, że w stosunku do największych dłużników Instytut prowadził postępowania sądowe i egzekucyjne.

⁹ W literaturze przedmiotu przyjmuje się, że wskaźnik płynności I stopnia nie powinien być niższy niż 1,2-2,0, a wskaźnik płynności II stopnia nie powinien być niższy, niż 1,0-1,3.

3. NIK ocenia negatywnie przestrzeganie procedur rozporządzania mieniem, w szczególności składnikami mienia trwałego.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. *o rachunkowości*¹⁰, w okresie objętym kontrolą Instytut przeprowadzał inwentaryzacje aktywów na ostatni dzień każdego roku obrotowego, a inwentaryzację środków trwałych zaliczanych do nieruchomości przeprowadzono w 2010 r. (zgodnie z art. 26 ust. 3 pkt 3 ww. ustawy, ta ostatnia grupa aktywów powinna być inwentaryzowana nie rzadziej niż co 4 lata). Nie stwierdzono także nieprawidłowości w zakresie amortyzacji i umarzania poddanych kontroli budynków i aparatury naukowo-badawczej.

Wg stanu na koniec 2010 r. Instytut był stroną 35 umów najmu pomieszczeń (o łącznej powierzchni 1 419,5 m²) w należących do niego budynkach, w tym 32 umów zawartych w okresie obowiązywania ustawy o *jbr* (do 30 września 2010 r.)¹¹. Umowy te zawarto w trybie bezprzetargowym, mimo że art. 13a ust. 2 ustawy o *jbr* zobowiązywał do udostępniania mienia jednostki innym podmiotom w drodze publicznego przetargu na zasadach określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 5 października 1993 r. *w sprawie zasad organizowania przetargu na sprzedaż środków trwałych przez przedsiębiorstwa państwowe oraz warunków odstąpienia od przetargu*¹². Wyjaśniając przyczyny tej nieprawidłowości, Z-ca Dyrektora ds. Ekonomiczno-Finansowych podała, że Instytut wynajmował małe powierzchnie, a potencjalni najemcy oczekiwali szybkich decyzji. Odpowiedzialność za tę nieprawidłowość ponosi Dyrektor IETU, który zawierał umowy najmu (wszystkie pięć zbadanych szczegółowo) i do którego zadań, określonych w art. 21 ust. 1 ustawy o *jbr*, należało zarządzanie mieniem Instytutu.

Stawki czynszu najmu ustalano - jak wyjaśniła Z-ca Dyrektora IETU ds. Ekonomiczno-Finansowych – na podstawie rozeznania rynku lokalnego, z którego wynikało, że średnia wysokość stawki za 1 m² wynosiła 8 zł w 2008 r. i 10 zł w 2010 r. Ponadto, Instytut dysponował operatem szacunkowym, sporządzonym przez rzeczoznawcę majątkowego w 2004 r., z którego wynikało, że wartość rynkowa stawki czynszu najmu pomieszczeń biurowo-administracyjnych wynosiła wtedy 20 zł za 1 m², a magazynowo-gospodarczych – 5 zł za 1 m².

¹⁰ Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223, ze zm.

¹¹ W latach 2009-2010 Instytut zawarł 45 umów najmu pomieszczeń (o łącznej powierzchni użytkowej 1 656,1 m²) w należących do niego budynkach.

¹² Dz. U. Nr 97, poz. 443, ze zm.

Stawki najmu, w zbadanych umowach, wynosiły (netto i wraz z opłatami za media) od 18,3 zł do 25,0 zł za 1 m² pomieszczenia biurowego. Stawki te były wprawdzie wyższe od minimalnych stawek stosowanych dla budynków stanowiących własność Skarbu Państwa, a określonych przez Prezydenta Miasta Katowice, ale były niższe lub tylko nieco wyższe, niż ich wartość rynkowa określona w operacie szacunkowym z 2004 r. W związku z powyższym NIK zwraca uwagę, że brak aktualnych i rzetelnych wycen wartości udostępnianego mienia mógł prowadzić do zmniejszenia przychodów z tej formy działalności gospodarczej.

Instytut nie posiadał również operatu szacunkowego, określającego wartość rynkową jego nieruchomości, co uniemożliwiało ustalenie wartości udostępnianego mienia, w tym ocenę, czy przekraczała ona kwotę 50 tys. euro, co skutkowałoby obowiązkiem uzyskania zgody Ministra Skarbu Państwa na te czynności, wymaganej zgodnie z art. 13a ust. 1 ustawy o jbr. Z-ca Dyrektora IETU ds. Ekonomiczno-Finansowych wyjaśniła, że nie występowało o ww. zgodę, kierując się wartością księgową udostępnianego mienia. NIK zwraca uwagę na celowość ustalania stawek czynszu udostępnianych nieruchomości na podstawie aktualnych wycen ich wartości rynkowej.

W badanych umowach zabezpieczano interes Instytutu poprzez pobieranie kaucji jako zabezpieczenia płatności czynszu i pokrycia ewentualnych szkód oraz prawo do naliczania odsetek za nieterminowe płatności. Nie stosowano natomiast zapisów uprawniających IETU do waloryzacji stawek czynszu, co Z-ca Dyrektora ds. Ekonomiczno-Finansowych wyjaśniła obawą przed zniechęceniem najemców. NIK zwraca jednak uwagę, że zamieszczenie takich postanowień jest celowe z punktu widzenia zabezpieczenia interesów wynajmującego.

Spośród składników majątku trwałego, w okresie objętym kontrolą, Instytut sprzedał za 1,1 tys. zł samochód Ford Escort z 1993 r. Wartość księgowa tego samochodu wynosiła 0 zł (środek całkowicie amortyzowany), co uprawniało do jego sprzedaży bez przetargu, zgodnie z § 28 pkt 2 ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 października 1993 r.

W okresie objętym kontrolą nie udzielano ani nie udostępniano nieodpłatnie innym podmiotom składników rzeczowego majątku trwałego IETU. W 2008 r. Instytut zaciągnął natomiast kredyt, którego zabezpieczenie stanowiła hipoteka na nieruchomości należącej do IETU. Z-ca Dyrektora Instytutu ds. Ekonomiczno-Finansowych wyjaśniła, że kredyt ten był niezbędny do utrzymania płynności finansowej i zapewnienia bieżącej działalności IETU.

Stan prawny nieruchomości należących do Instytutu był uregulowany, a IETU posiadał stosowną dokumentację. W okresie objętym kontrolą (do jej zakończenia) Ośrodek nie poddał jednak żadnego z pięciu swoich budynków kontrolom wymagany przepisami ustawy z dnia

7 lipca 1994 r. *Prawo budowlane*¹³. Nie przeprowadzono ani rocznych kontroli stanu technicznego elementów budynku i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu, instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska oraz instalacji gazowych i przewodów wentylacyjnych (wymaganych art. 62 ust. 1 pkt. 1 lit. a-c), ani pięcioletnich kontroli stanu technicznego i przydatności do użytkowania i estetyki obiektów budowlanych i ich otoczenia, w tym badania instalacji elektrycznej i piorunochronnej (art. 62 ust. 1 pkt 2). W dokumentacji Instytutu nie odnotowano dat przeprowadzenia ostatnich kontroli w tym zakresie (z wyjątkiem badania instalacji piorunochronnej, które miało miejsce w 2004 r.). Corocznej kontroli poddawano jedynie stan techniczny przewodów kominowych w jednym z pięciu budynków, w których znajdowały się te przewody.

Nieprawidłowo prowadzono także książki obiektów budowlanych. Ośrodek prowadził jedną książkę dla pięciu budynków, podczas gdy, zgodnie z wymogami art. 64 ust. 1 *Prawa budowlanego*, należy prowadzić oddzielną książkę dla każdego z obiektów budowlanych¹⁴.

Odpowiedzialność za brak wymaganych kontroli stanu technicznego budynków i instalacji oraz nieprawidłowe prowadzenie książek obiektów budowlanych ponosi, m.in., Dyrektor Instytutu, który wyjaśnił, że przyczyną tych nieprawidłowości było jego przekonanie o prawidłowym administrowaniu budynkami IETU.

4. W ocenie NIK, udostępnianie majątku Instytutu innym podmiotom nie ograniczało możliwości prowadzenia działalności badawczo-rozwojowej.

Badanie wykorzystania budynków Instytutu o łącznej powierzchni użytkowej 7 182,6 m² wykazało, że na koniec 2010 r. 57 % tej powierzchni (4 062,9 m²) IETU wykorzystywał na własne potrzeby, 20 % (1 419,5 m²) wynajmowano innym podmiotom, 3 % (210,0 m²) pozostawało niezagospodarowane (niewykorzystywane w działalności Instytutu i nieudostępnione innym podmiotom), a 21 % (1 490,2 m²) stanowiły powierzchnie pozostałe (korytarze i toalety).

W latach 2009-2010 Instytut odnawiał zasoby aparatury naukowo-badawczej poprzez zakup 34 urządzeń o łącznej wartości netto 1 041,3 tys. zł, z których 11 zakupiono bez stosowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. *Prawo zamówień publicznych*¹⁵ (wartość każdego z zamówień nie przekraczała 14 tys. euro), a pozostałe 23 - w trybie przetargu

¹³ Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, ze zm.

¹⁴ W trakcie kontroli Dyrektor IETU poinformował, że zlecił założenie książek należących do Instytutu obiektów budowlanych oraz przeprowadzenie w czerwcu 2011 r. kontroli stanu technicznego budynków i instalacji.

¹⁵ Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759, ze zm.

nieograniczonego. Na podstawie badania postępowań o udzielenie 6 zamówień w tym trybie (o łącznej wartości netto 619 729,38 zł) ustalono, że zakupów tych dokonywano zgodnie z przepisami *Prawa zamówień publicznych*, a zakupione urządzenia Instytut użytkował. W ocenie Dyrektora IETU wyposażenie tej jednostki w aparaturę naukowo-badawczą na koniec 2010 r. było zadowalające, gdyż zabezpieczała ona prowadzenie działalności naukowo-badawczej w 70 - 100 %. W okresie objętym kontrolą aparatury naukowo-badawczej IETU nie udostępniano innym podmiotom.

Zawierając 6 skontrolowanych umów na dostawę aparatury naukowo-badawczej o wartości 756 069,84 zł brutto, Dyrektor Instytutu nie przestrzegał przepisów dotyczących zasad reprezentacji jednostek badawczo-rozwojowych, obowiązujących do 30 września 2010 r. Art. 76 ustawy *o jbr* stanowił, że w sprawach nieuregulowanych tą ustawą należy stosować odpowiednio przepisy dotyczące działalności przedsiębiorstw państwowych. Z postanowień art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 25 września 1981 r. *o przedsiębiorstwach państwowych*¹⁶ wynika natomiast, że jeżeli czynności prawne mogą spowodować powstanie zobowiązania o wartości powyżej 5 tys. zł, do skuteczności oświadczenia woli wymagane jest współdziałanie co najmniej dwóch osób. Wyjaśniając przyczyny jednoosobowego zaciągania zobowiązań o wartości powyżej 5 tys. zł, Dyrektor podał, że jego zdaniem, a także zgodnie z opinią radcy prawnego IETU, przepisy ustawy *o jbr* nie ograniczały prawa dyrektora do jednoosobowego reprezentowania jednostki.

W okresie objętym kontrolą Instytut nie zgłosił do ochrony w Urzędzie Patentowym żadnych wynalazków ani wzorów użytkowych.

W latach 2009-2010 Instytut nie angażował środków finansowych i rzeczowych w tworzenie podmiotów gospodarczych, w tym poprzez obejmowanie udziałów lub akcji w spółkach prawa handlowego. Na koniec 2010 r. IETU posiadał natomiast wszystkie udziały (o wartości nominalnej 150 tys. zł) utworzonego w 1995 r. Przedsiębiorstwa Realizacji Inwestycji „OIKOS” Sp. z o.o., które znajdowało się w likwidacji od 2000 r. Wg wyjaśnień Z-cy Dyrektora IETU ds. Ekonomiczno-Finansowych, w okresie objętym kontrolą Instytut nie ponosił kosztów z tytułu tego zaangażowania.

5. NIK ocenia pozytywnie, pomimo stwierdzonych uchybień, wykonanie planów rzeczowo-finansowych oraz rzetelność sprawozdawczości w tym zakresie.

Stosownie do art. 13 ust. 5 ustawy *o jbr*, podstawą gospodarki Instytutu były plany rzeczowo-finansowe ustalane przez Dyrektora, po zaopiniowaniu przez Radę Naukową.

¹⁶ Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 981, ze zm.

W 2009 r. plan przychodów wykonano w 110 %, a kosztów w 116 %. Osiągnięte w 2010 r. przychody stanowiły 92 % przychodów planowanych, a poniesione koszty – 96 % kosztów zaplanowanych. W planach tych ujęto zadania związane z rozporządzaniem mieniem Instytutu, w tym planowane przychody z jego udostępnienia.

Sprawozdania o działalności badawczej i rozwojowej (B+R) za lata 2009-2010 przekazano do Głównego Urzędu Statystycznego z opóźnieniem wynoszącym odpowiednio: 3 i 5 dni w stosunku do terminów określonych w załącznikach do rozporządzeń Rady Ministrów w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej¹⁷. Z-ca Dyrektora IETU ds. Ekonomiczno-Finansowych wyjaśniła, że przyczyną tych opóźnień była duża pracochłonność oraz choroba osoby sporządzającej sprawozdania. Dane w nich zamieszczone były zgodne z ewidencją finansowo-księgową Instytutu.

Sprawozdania finansowe IETU za lata 2009-2010 sporządzano w terminie określonym w art. 52 ust. 1 ustawy o rachunkowości, a następnie, po pozytywnym zaopiniowaniu przez Radę Naukową, przesyłano Ministrowi Środowiska, który zatwierdzał je na podstawie art. 13 ust. 6 ustawy o jbr (do zakończenia kontroli Instytut nie otrzymał informacji o zatwierdzeniu sprawozdania za 2010 r.).

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

- 1. Przeprowadzenie kontroli stanu technicznego oraz przydatności do użytkowania i estetyki budynków i instalacji (o których mowa w art. 62 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy Prawo budowlane), które nie były poddawane tym kontrolom w ostatnich latach.**
- 2. Założenie i prowadzenie księzek obiektów budowlanych dla każdego z obiektów objętych tym obowiązkiem.**

Najwyższa Izba Kontroli Delegatura w Katowicach, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Dyrektora, w terminie 15 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków bądź o działaniach podjętych w celu realizacji wniosków lub przyczyn niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu prawo zgłoszenia na piśmie do

¹⁷ Rozporządzenia Rady Ministrów: z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2009 (Dz. U. Nr 221, poz. 1436 ze zm.) oraz z dnia 8 grudnia 2009 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2010 (Dz. U. z 2010 r. Nr 3, poz. 14 ze zm.).

Dyrektora Delegatury NIK w Katowicach umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o *NIK*, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały właściwej komisji NIK.